

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 212.207 van 23 maart 2011

in de zaak A. 197.097/XII-6261

In zake: de VZW RACING CLUB ROESELARE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bruno Van Dorpe
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Loofstraat 39
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD ROESELARE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Steve Ronse
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6/24

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 augustus 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 5 juli 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare “tot schorsing gedurende een termijn van twee maanden van de door de burgemeester op 1 maart 2010 verleende machtiging aan de vzw RCR teneinde met verbrandingsmotoren te kunnen racen op de racepiste gelegen te Roeselare aan de Koning Leopold III-laan 88” en tot tijdelijke sluiting van de racepiste bij wijze van verzegeling.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 206.814 van 23 juli 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 maart 2011.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom De Sutter, die loco advocaat Bruno Van Dorpe verschijnt voor verzoekster, en advocaat Meindert Gees, die loco advocaat Steve Ronse verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster is een vereniging ten behoeve van de liefhebbers in radiobestuurde wagens; het gaat om miniatuurwagens met verbrandingsmotor of met elektrische motor. Zij beschikt over een racepiste op een stuk grond aan de Koning Leopold III-laan te Roeselare dat zij op 12 augustus 2004 van de stad Roeselare in erfpacht kreeg. Het is niet betwist dat het terrein op minder dan 200 m van de dichtstbijzijnde woning ligt.

Op 20 december 2004 neemt de gemeenteraad het gecoördineerd stedelijk algemeen politiereglement aan. De bepaling van artikel 2.5.5.1.9. inzake

“Sport-, speel- en experimenteervoertuigen en vliegtuigjes” is nieuw:

“Het is verboden, zonder schriftelijke en voorafgaande toestemming van de burgemeester, met verbrandingsmotor aangedreven sport-, speel- of experimenteervoertuigen te gebruiken in open lucht, op openbare of private terreinen, die gelegen zijn op minder dan 200 meter van een woning”.

De burgemeester verstrekt verzoekster machtigingen tot gebruik van een met verbrandingsmotor aangedreven sport-, speel- of experimenteervoertuig op 26 juni 2008, 10 september 2008, 10 maart 2009, 13 juli 2009 en 1 maart 2010. Die laatste machtiging loopt tot eind 2010 en kan stilzwijgend verlengd worden voor telkens een jaar.

Op 5 juli 2010 beslist het college van burgemeester en schepenen om de machtiging van 1 maart 2010 te schorsen gedurende een termijn van twee maanden en om de racepiste tijdelijk te sluiten bij wijze van verzegeling. De beslissing voert “politionele vaststellingen dd. 24 april en 25 april 2010 waarbij een overtreding op het stedelijk politiereglement werd genoteerd, en meer specifiek op artikel 2.5.5.1.9.” aan, evenals: “vaststellingen vanwege de politie met betrekking tot het racen buiten de in de machtiging van 1 maart 2010 aangeduide tijdstippen. Deze vaststellingen gebeurden op 15, 22 en 23 mei 2010”. Overwogen wordt onder meer “dat de diverse weerhouden vaststellingen van april en mei 2010 aantonen dat de club [...] zonder verpinken de verleende machtiging moedwillig schendt” en “dat de houding van de club onaanvaardbaar is en eigenlijk neerkomt op eigenrichting en een negeren van toepassing zijnde bepalingen uit het politiereglement”.

IV. Belang

4. Volgens verwerende partij is verzoekster zonder belang. Betoogd wordt dat de aangevochten sanctie reeds uitgewerkt is, dat de omstandigheid dat bij een herhaling de definitieve administratieve sluiting van de inrichting als sanctie bevolen zou kunnen worden “een onzeker en louter potentieel nadeel” vormt, en dat het belang onwettig is omdat het “betrekking [heeft] op een illegale toestand met name het produceren van geluid in strijd met het politiereglement en de machtiging”.

5. De bestreden beslissing legt verzoekster een administratieve sanctie op, die zij ook effectief heeft ondergaan. Waar een eventueel volgende administratieve sanctie overeenkomstig artikel 119 bis, § 5, van de nieuwe gemeentewet proportioneel dient te zijn “in functie van eventuele herhaling”, kan de aangevochten beslissing verzoekster zelfs ook nog in de toekomst benadelen.

Een en ander is voldoende ter verantwoording van verzoeksters belang.

Dat het belang beweerdelijk betrekking heeft op “een illegale toestand” doet daar niets aan af nu dat ten gronde juist betwist wordt.

6. De exceptie wordt verworpen.

V. Eerste middel

Standpunt van de partijen

7. Verzoekster put een eerste middel uit “de onwettigheid van de bestreden akte die zelf haar grond vindt in de onwettige bepaling van artikel 2.5.5.1.9. van het gecoördineerd politiereglement van 24 december 2004 van de Stad Roeselare en met miskennis van de bevoegdheid van de gemeenteraad en van de burgemeester; schending van artikelen 117, 119 eerste lid en 133 tweede lid van het gemeentedecreet”. Geargumenterd wordt dat het artikel 2.5.5.1.9. onwettig is doordat het niets bepaalt omtrent de criteria voor het verlenen van de toestemming door de burgemeester. Zo doende wordt diens uitvoerende bevoegdheid inzake politie op exuberante wijze uitgebreid en miskent de gemeenteraad zijn bevoegdheid om zelf vast te stellen op welke wijze hij de openbare orde en rust voldoende gewaarborgd acht. Aangezien de bestreden beslissing volledig gebaseerd is op en uitvoering geeft aan de onwettige bepaling, is ze zelf door nietigheid aangetast.

8. Verwerende partij meent in de eerste plaats dat het middel onduidelijk is en verwarring schept.

Voorts doet zij gelden dat het middel feitelijke grond mist, minstens dat verzoekster geen belang erbij heeft. Immers zou de bestreden beslissing “haar grondslag niet in het gecoördineerde politiereglement [vinden], maar in de zogenaamde GAS-wet”, en zou het middel “enkel relevantie vertonen voorzover de machtiging (of de weigering tot machtiging) zelf aangevochten wordt en niet wanneer een administratieve sanctie, als deze in zake, wordt aangevochten”.

Ten slotte wijst verwerende partij erop dat de gemeenteraad in het artikel 2.5.5.1.9. in een duidelijk en helder principieel verbod heeft voorzien en de burgemeester alleen bij wijze van uitzondering bevoegd heeft gemaakt om een machtiging toe te kennen “in het voldoende afgelijnde kader dat zijzelf bepaalde binnen het politiereglement”. In het licht van het uitzonderingskarakter van de regeling en van de *ratio legis* van het gemeentedecreet en de bevoegdheid van de gemeenteraad in het bijzonder, is de machtigingsdelegatie volgens haar wettig.

Beoordeling

9. Tevergeefs verwijt verwerende partij het middel onduidelijkheid. De verwijzing in het opschrift van het middel naar “het gemeentedecreet” in plaats van naar “de nieuwe gemeentewet” is, zoals uit de verdere uiteenzetting van het middel blijkt, een aperte verschrijving.

De omschrijving dan weer van verzoeksters enig middel in haar afzonderlijke vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing, doet geheel niet ter zake. Hier staat niet dat middel ter beoordeling, maar de middelen die verzoekster in haar verzoekschrift tot nietigverklaring aanvoert.

10. Toepassing makend van artikel 119bis van de nieuwe gemeentewet -“zoals ingevoerd bij artikel 3 van de wet van 13 mei 1999 tot invoering van de gemeentelijke administratieve sancties”, ook “GAS-wet” genoemd-, heeft de gemeenteraad in artikel 1 van het gecoördineerd stedelijk algemeen politiereglement op de overtredingen van het algemeen politiereglement

onder andere de sanctie van de “administratieve schorsing van een door de gemeente afgeleverde toelating of vergunning” gesteld.

De bestreden beslissing legt te dezen die sanctie aan verzoekster op vanwege de (moedwillige) schending van de machtiging die de burgemeester haar op 1 maart 2010 gaf en -daardoor- van het artikel 2.5.5.1.9. van het gecoördineerde algemeen politiereglement dat, behoudens precies in geval van een schriftelijke en voorafgaande toestemming van de burgemeester, in een verbod voorziet om met verbrandingsmotor aangedreven sport-, speel- of experimenteervoertuigen te gebruiken in openlucht op minder dan 200 m van een woning.

Daaruit volgt dat verwerende partij de bestreden beslissing wel degelijk heeft gegrond op het meer vermelde artikel 2.5.5.1.9. en dat het middel dat die bepaling van onwettigheid beticht, wel degelijk nuttig wordt aangevoerd ter vernietiging van de beslissing.

11. Wat de wettigheid zelve van genoemd artikel betreft, wordt in het auditorsverslag opgemerkt dat het verweer van verwerende partij achterhaald is in het licht van het arrest nr. 209.414 van 2 december 2010, gewezen tussen dezelfde partijen. Dit wordt ter terechtzitting door verwerende partij niet betwist.

In dat arrest nr. 209.414 wordt, om de redenen die aldaar worden vermeld en die hier voor zoveel als nodig als herhaald dienen te worden beschouwd, het verweer verworpen dat verwerende partij ook in de voorliggende zaak doet gelden, en wordt finaal geconcludeerd dat artikel 2.5.5.1.9. onwettig is en overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten.

De Raad van State ziet geen reden om te dezen anders te oordelen. De onwettigheid van artikel 2.5.5.1.9. verantwoordt de vernietiging van het aangevochten besluit. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 5 juli 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare “tot schorsing gedurende een termijn van twee maanden van de door de burgemeester op 1 maart 2010 verleende machtiging aan de vzw RCR teneinde met verbrandingsmotoren te kunnen racen op de racepiste gelegen te Roeselare aan de Koning Leopold III-laan 88” en tot tijdelijke sluiting van de racepiste bij wijze van verzegeling.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 maart 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,

staatsraad,

waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Frank Bontinck,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust